

om, at de Alle kunde faa Plads paa selve Højskolen. Størsteparten maatte indkvarteres rundt om hos venligsindede Folk i Byen, og endda maatte her baade Lade og Lo, ja endog Stænget tages i Brug og indrettes til Sovested for de Unge.

Ved Aftentid, mens Solen gik brandrød ned under den blaanende Horisont, lignede Pladsen omkring Højskolen en nylig slaaet Lejr, en saadan Forvirring herskede der af tomme og belæssede Vogne, Halmknipper, Rejsetøj og raadville Mennesker, der havde travlt med at søge Oplysninger, skaffe Mad eller bringe deres Bylder af medførte Sengklæder under Tag.

Der saaes alle Slags Skikkelser og hørtes mange Slags Tungemaal. Der var store, tungt vandrende Vestjyder med havblaa Øjne og et Sprog, som Ingen forstod. Der var livlige Fynboer, der morede sig over Alting, og hvis Tale løb som Kæp i Hjul om Hesti og Præsti og Oplevelserne paa Rejsen. Der var et Par gamle Koner fra Ribeegnen med Knytteklæde og skinnende Krusekappe, og der var Fannikekvinder, der skød op af deres tommetykke Hvergarnsskørter som af en Tønde. Men frem for Alt var der Sællændere af alle Arter og alle Aldre, Kallundborgjyder og Kulsviere og kække Stevnsboere med lyse Smil,